

Det, der bestaar

Bor Guds Ord bestaar evindeligt. (Ef. 40, 8.)

Den tredje Trostartikel.

II. Syndernes Forladelse.

Sidst betragtede vi Aandens Personlighed og den kristne Kirke. Det næste Led i den tredje Trostartikel er „Syndernes Forladelse“. Luthers siger i sin Udlæggelse i Forhold til dette Led:

„I denne kristne Menighed forlader han daglig mig og alle troende at Synd rigeligt.“

Syndernes Forladelse er en af de aller betydeligste Gømtaender for det enkelte Menneske, som Guds Ord handler om, saa betydningsfuld, at uden Syndsforladelse er der ingen Frelse.

Godt fortaas ved Synd? og hvad fortaas ved Syndsforladelse eller Syndernes Forladelse? Har du Brug for Syndsforladelse?

Hør vi naar ind paa at besvare Spørgsmaalene, hvad der fortaas ved Synd og Syndsforladelse, vil vi se paa nogle Steder i det nye Testamente, hvor Syndsforladelse omtales.

Mt. 9, 2 læser vi: Og se, de bare til ham en værdbruden, som laa paa en Seng; og da Jesus saa deres Tro, sagde han til den værdbrudne: „Søn! vær frimodig, dine Synder forlades dig.“

Det siges ikke, hvori denne Mandes Synd eller Synder bestod; men der siges os to Ting — 1) at hans Synder havde bærget ham det frie Mod og 2) at Tro var Forudsætning for Jesus Tilfald om Syndernes Forladelse.

I Lukas' Evangelium, det 7. Kap. læser vi om Synderinden, der kom i Fariseerens Simons Hus for at falde Jesus. Til denne Kvinde siger Jesus: „Dine Synder er forladt!“ Der siges heller ikke, hvori hendes Synd bestod. Men Fariseerne siger, at hun er en Synderinde, og det modtager hverken hun selv eller Jesus, saa hun maa vel have været frimodig i at nærme sig Jesus. Men Jesus siger videre: „Din Tro har frelst dig, gaa bort med Fred!“ Altsaa ogsaa her var Tro Forudsætning for Syndsforladelse.

I Ap. 2, 38 læser vi følgende Ord af Apostlen Peter i hans Pinsespredikation: Omvendt eder, og hver af eder lade sig døbe i Jesu Kristi Navn til eders Synders Forladelse. Og Kap. 5, 31 nævnes ogsaa i en Tale af Peter Omvendelse og Syndernes Forladelse sammen.

Her er det ikke enkelte, der tilføjes Syndsforladelse, men det siges ud over en Forankring, altsaa til mange uden Forstel, paa hvilken Betingelse de kunde paa Syndsforladelse. Begge Steder havde Peter nævnt forliden den Synd, at de havde forfattet deres Mesias og Kristus, og i første Tilfælde havde de spurgt: „A Mænd, hvad skal vi gøre?“

Vi lægger Mærke til, at i alle disse Tilfælde Jones det at forudsættes, at vedkommende selv ved, hvori hans Synd eller Synder bestaar, at der skal ikke kan være Tanke om, at nogen ikke skulde trænge til Syndsforladelse. De forankringer, Peter talte til, bestod ganske naturligt af meget forskellige Mennesker, men han forudsætter uden videre to Ting — 1) at de alle trænger til Syndsforladelse, og 2) at ingen af dem er saa stor en Synder, uden at han skal paa Syndsforladelse, hvis han omvender sig og tror, og i Tilfælde lader sig døbe i Jesu Kristi Navn.

Der er et andet Ord i den tredje Trostartikel, som er rettet til alle, der omvender sig og tror, og i Tilfælde lader sig døbe i Jesu Kristi Navn.

Men hvor mange ser, at de virkelig trænger til Syndsforladelse? Nu skal vi anføre et Bets, som siger, hvori Synden bestaar, eller hvad der fortaas ved Synd.

„Hør den, som gør Synden, be-gaar ogsaa Overtrædelse af Lovens, og Synden er Lovens Overtrædelse.“ (1 Joh. 3, 4.)

Her har vi det sagt klart og be-skrivet bestemt, hvad Synd er — den er Overtrædelse af Lovens, og Guds Lov.

Og Guds Lov siger ikke blot: „du maa ikke have andre Guder“, „du maa ikke tage Guds Navn for-tungelig“, „du maa ikke slå ihjel“, „du maa ikke bekrædte Gør“, „du maa ikke stjæle“, „du maa ikke sige falsk Vidnesbyrd“, „du maa ikke begære.“ Dens Forbud græber dybt; men dens Gud græber dy-bere.

Den siger ikke blot: „Du skal komme Nødsdagen i Si, at du hold- dig Fremfærdig af Verdenslivets For- tæringelighed, af Mennekelivets Glendighed, naar Livet leves inden Gud i Verden. Prædikerens foran- tninger da hele Livet med det ene Ord: „Mandsfortærelse“. Aabenbaringen, Menighedens og Erfarings bekræfter denne Sandhed.

Den anden store Del af Prædi- kerens Bog omfatter Kap. 3—12. Reglen til hele denne Hoveddel er de forunderlige Ord i Kap. 3, 11, saaledes: „Egigheden har Gud lagt i Mennefelts Hjerte.“ Disse Ord betyder to Ting. Først siger de os, at vi er Egenhedsmennesker; dernæst siger de os, at intet i hele Livet er uden Gud. Mennekelivets tilfælde, ja ikke en Gang hele Skab- ningen. Dette er Resultatet Præ- dikerens ved sin Filosofi og helle Livet er uden Gud. Derfor — med Livet er uden Gud. Derfor slutter han sin Filosofi med disse græbende Ord til Ungdom- men: „Tænk paa din Skaber i din Ungdom.“ (Kap. 12, 1). Ja, In- felig er den Ungdom, der vander med Gud.

Den tredje Del omfatter Kap. 12, 9—14. I Bets 13—14 op- summer Forfatteren den Værdi, han har indbundet i Livets Skole med følgende Ord: „Enden paa Sagen, naar alting er heri, er denne: Trængt Gud og hold hans Bud; thi det her hørt Menneske at gøre. Thi Gud skal gøre hver Gerning for Dem med alt, som er skift, enten det er godt eller ondt.“

Salomos Højsang. Overfritter over Højsangen siger os, at Kong Salomo er Forfatter til Bogen. Bogen i sin Helhed be- kræfter denne Opfattelse. Bogen har vedrørende kvalitativt end Kong Salomo til at skrive en saadan Bog. Ordspørgene og Prædikerens Bog taler stærkt herfor. Højsan- gen er et rent, fint, aandeligt Aar- lighedsdigt.

Højsangen afspejler en fredelig, lykkelig og vellykket Periode i Pa- testoffets Historie. En saadan Peri- ode var jo netop Kong Salomos Tid; thi det hedder nemlig om hans Regerings Tid: „Enhver boede un- der sit Agnert og Vintre i alle Salomos Dage.“

Højsangen er Kærlighedens dej- lige Toner, saadanne som de ly- der, naar Troelstvet er friskt og sundt i Guds Menighed, enten vi saa tænker paa det gamle eller nye Israel.

Højsangen fremtiller to elskendes Forhold til hinanden. De to el- skende kaldes Salomo og Sulamit. Disse to forenes med hinanden som Brudgom og Brud. Dette Billede, som her er bragt, er jo det skøn- neste af alle Billeder i Mennekel- vet; thi det udtrykker Indbylde- den, Aenseligheden og Stænden- dene og rigere end noget andet Billede.

Billedet af Brud og Brudgom, Egtemand og Egtehustru er bragt paa flere Steder i den hellige Skrift. I Aabenbaringens Bog kaldes Guds Menighed: „Lammets Hustru.“

I et meget rigt Billedspil af- maler Forfatteren af Højsangen Brudgommen og Bruden, der uden Tvivl er Betegnelse paa Jehova og Israel. Ud fra dette Grundlag paa Højsangen kan Hovedtanken i Bogen bestemmes saaledes: Her- ses Forhold til Israel og Israels Forhold til Herren.

Dette Grundforhold er netop et Kærlighedsforhold. Herren siger til sit Folk, „Jeg har elsket dig med en evig Kærlig- heds“, og kræver til Gengæld, at Folket skal elske ham af ganske Hjerte.

Højsangen Bog falder i to Dele. Kap. 1—4 udgør den første Del, og Kap. 5—8 den anden Del. I den første Del afbildes Israels Tro- lovsforhold med Herren — Herren selv udsalger Israel til sin Brud og slutter sin Forlovelses Pakt med Israel paa Sinai. Han gjorde det til sit Egenomsforhold. Dette er Hovedtrek i den første Del.

I den anden Del Kap. 5—8 af- bildes Brudgommens og Brudens Brud og Brudgommens Hjem. Pagtesforholdet indgaaes i Kanaan. Pagtesforholdet er Udtryk for dette Brul- ud; thi ved Indgangen i Forjet- telsesternes Land var Folket sammen til det hellige Hjem. Pagtesfor- holdet er nu sammen med Herren, og Herren bor sammen med sit Folk.

Folkets store Fryer sang om dette skønne Forhold i de yndige Ord: „Gud! du har været vor Bo- lig fra Æggt til Æggt.“ (Sal. 90, 1).

Men iøvrigt er det med Højsan- gen, som med hele den gamle Gu- dsholdning: den er helt igennem af forbillig Art. Vaade Forlovelsen og Brevsluppet tæder, som Paulus siger, paa noget højere. Det peger paa Menighedens og den en- selte troende Sjæls fælles Forlovelse med Herren ved Taaben og Troen, og paa den store Brudslupsdag paa den nye Jord under de nye Himle i Verkligheds evigelys. C, fælles Dag!

Mission i Korea.

Foredrag af Stud. C. H. Vammen, Dana College, 31. Marts, 1917.

Den kristne Missions Formaal er at gøre alle Folk til Arvinger af Guds Rige gennem Guds Ord og de hellige Sakramenter. Korea er blevet et af de Lande, som i de sidste 50 Aar er undergaaet en forbausende Forandring. En Forandring saa stor, som hele den civiliserede Verden maa beundre.

For at fortælle denne Forandring, maa vi lære lidt om Folket, dets Land og Skikke, som er saa vidt forskellige fra vores. Vi maa for- staa, at en Koreaner lever for- skellig, tænker forskelligt fra en moderne Amerikaner eller Europæer. Derfor vi skulde rejse til dette fjerne Land, da vilde det være meget naturligt for os at rejse pr. Bane til Sillehavet og saa natu- rligtvis pr. Damp eller det store Hov. Hr. Danmarck derimod er det nu bliver muligt, at rejse pr. Bane den lange Vej, da Rusland jo har sat sig i Forbindelse med det fjerne Osten og Landjorden gennem det vidstrakte Sibirien.

Korea er en Halvø, der mod Nord grænser til Manchuriet med Indtagelse af en Strækning paa 11 engelske Mil, som grænser til russisk Sibirien. Mod Syd ligger Korea ud imod den japanske Sø, mod Syd gaar det til Korea-Strædet og mod Vest er det lige- ledes begrænset af Japans, nemlig Korea-Bugten og det Gule Hav. Landet er omkring ved 600 en- gelske Mile langt, og paa det bre- dste er det 135 Mile. Landet ligger paa samme Breddegrad som Bostons, New York, Philadelphia, Baltimore og Washington og har et Klima meget lig de østlige ameri- kanske Staters. Det er dog en De- varmere paa Grund af Kalkstrøm- men, der rammer den sørlige De- af Japan og derefter sætter Kursen lige mod Korea. De 9 Maanedre af Aaret er Klimatet overflødt, og de 3 andre er Regnmaanedre. Det er saaledes meget mildt og er ubar- net egnet baade for Amerikanere og Europæere. En Del af de Ind- fødte lider til Tider af Malaria; men denne Sygdom Jones ikke a- betragende den rene og ordentligt vaaklaadte Bøstænding. Landet er næsten udelukkende et Bergland med sin saa naaenvedrige Slet- ter. Det er som følge deraf ikke et Land, der ligger med Bænk og Høning; men derimod er der Klip- pighed for, at de flodsladte Bjerge indeholder rige Mineraler. Man finder kun saa Argritræer og lig- nende i Korea; derimod findes Bambusstokken saa rigt her som i noget andet Land. Der man i Korea ikke mange og store Flokke af fine Stær, saa har man der- nogle af de søneste og største Ti- gere som er langt fra at være sjældne. Det har endog til Tider gaaet saa vidt, at de er sluppet indenfor Hovedstadens Mure. For- uden disse kan der nævnes mange andre vilde Dyr, saasom Bjeldvin, Bjørne, Gængurner, Bidskotte og forskellige Hjorte. Af fugle, som findes der, kunde der nævnes ad-skillige; men jeg skal kun nævne een, som jeg aldrig har set i de forenede Stater, nemlig den ærvæ- dige Stork, som ogsaa har sat sit Stævne i Korea.

I et saadant Land, lidt mindre end England, lever der en Befol- ning, som tæller ca. 12,000,000 bronzefarvede Hærlændere og om- freng 65,000 Indvandrere fra for- skellige Lande. Som sagt, skal vi til Korea, saa vil vi mest natu- rligt vælge at sejle over det store Ocean, Sillehavet. Skal vi til Korea, saa vil vi prøve paa at komme Landets Hovedstad saa nær som muligt, og derfor stræber vi saa ind i Chemul- poo Havn, som ikke er ret langt fra Seoul, Landets Hovedstad. Denne Havn har Ord for at være den Plads i Verden, hvor Havnarbej- derne gør den mest Sisy og det mindste Arbejde. Det kan derfor sel- ler ikke være meget indbydende for en Missionær at lande paa en saa- dan Plads. Derfor man er en vir- kelig Jagttager, saa vil man snart

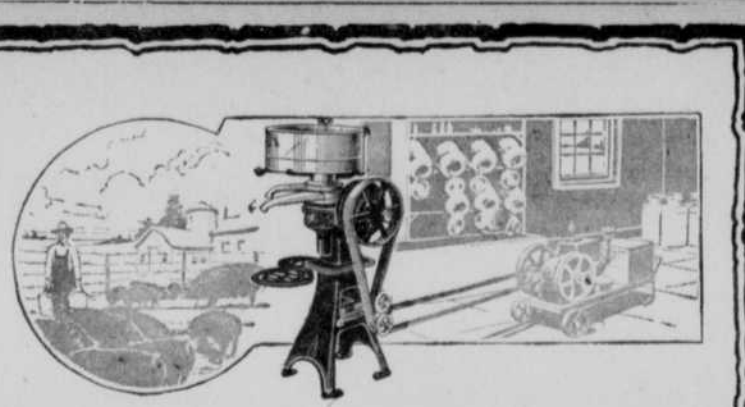
se, hvad der gaar for sig paa de forskellige Steder. Udfølgelig op- staar der et Slagsmaal imellem af de Indfødte. Hurtig græber de sig i hinandens Haarhaare, og det gaar nu paa Livet løs. Der er ikke Tale om, at nogen af dem vil give tabt, og derfor maa andre træde til i et saadant Tilfælde; de bliver ved at træffe hinanden, Havn- den, indtil en Japanner kommer og overdænger dem med en Spand fuld af Vand. De kampende Studier giver da Slip, og saa gaar hver til sit, og idet de falder et for- agteligt Blik til Japanneren, tager de fat paa deres Arbejde igen og glemmer saa snart, hvad de var ved at laas om. Dette viser os ikke saa lidt af, hvad det er for et Folk. Jeg behøver vist ikke at sige, at kun saa af os vilde være i Stand til at tage en Spand Vand over Ho- vedet med en saa tavs Foragt, som disse til Kamphaner gjorde. Vi vilde maaske fare op som vilde, men disse, som vi mange betragtes for at være hovsede, er i Stand til at kontrollere sig selv.

Nu, om vi skal fortælle Missi- onen blandt et saadant Folk, saa er vi nødt til, at prøve paa at sætte os ind i det Liv, der leves, og som en Missionær ogsaa maa tage Del i og næsten gøre til sit eget, ikke saaledes, at han skal laas med Havnarbejderne eller hælde faldt Vand over Hovedet paa dem; men han maa ind i blandt Folket, selv om der ogsaa ofte ses svært til ham, selv om Befolkningen tænker om ham, at han er en Barbar, som er rejst til deres Land for Pengene. Han maa i Land, og vi vil gaa i Land med ham.

Vi gaar saa op igennem Øens fjerneste Gader. Det, der mest falder os i Øjnene, er deres Gudstjen- ste, ikke saaledes, at de er alle Begne og paa de mest befærdede Steder. Nej, det mættede er ofte Tilfælde. Ved Udsigten af Øen op imod Berget finder man et Buddhatem- pel. Det er en af deres Helligdom- me. Vi kan ikke sige hver enkelt, som kommer her, men en enkelt vil vi sige. Vi vil betragte en Kvin- de, hvis Mand er kommen i For- bindelse med Missionen. Hun er meget imod den Indflydelse, som Missionæren har haft paa hendes Mand, og nu tyr hun i sin Rød- op til Templet for der for Gudens God at udsøge sine Sorgen. Hun be- gærer, at et Offer gøres til Budd- hønen. Saa jaar de gamle Stener, som tjener ved Templet og lige- ledes den Præst, som skal gøre Ofret i Stand, rigtig travlt. Der frem- fættes Ris for Guden, og Præsten opsamler Væmmen paa et Spog, der er uforstaaeligt for den stoffels- ke og ofte for ham selv tillige. Den sønne Gud, som er forgyldt med Urdagelse af hans store Fren, der er af Messing, skal nu rigtig væl- ses af sin Svøn, og derfor maa der ogsaa hilles op. Der bleses paa Horn og laas paa Tromme og ringes med Klokker, alt imens Præsten fremfører Bønner, som in- gen fortaar. Det hele vilde være for os en skræmmende Støjen, og det tjener da ogsaa til at gøre det stoffels Folk mere uvidende og overtroiske.

Det er umuligt at saa det hel- med; men gaar vi ind i deres Hver, saa vil vi se Livet, som det leves der. Næsten alle Folkene er hvid- sladede, nogle har Sø paa, andre ikke; men alle skal de gennem Sna- set og Mudderet, som der ikke er saa lidt af. Nogle har et Maal andre ikke, og derfor har det ofte ses, at en eller anden Hænder og løber Pardefager af en gammel Stene, der sidder paa Gaden og sæl- ger disse. Der spørges flit ikke, om de er rene. Andet, som er frem- stiftende, er Mottaer, som er an- bragt over Døre og Porte og lig- nende Steder. Man kan i. Eft. sæle: „Nej Gaarden, saa kommer Gulbet frem!“ eller: „Luf Døren op, saa kommer Glæden ind“ og lignende.

Det vil være nødvendigt at hol- de os til bestemte Pladser, hvor der er begyndt og fortsat en Mission, for at vi kan komme Missionsarbej- det paa nærmere Haand. Jeg vil her holde mig til Ping-Yang, som er en af de Pladser, hvor Missi- onen har vundet Indgang og Frem- gang, og har derfor bredt sig ud over de store Strækninger af Lan- det. Der, til Ping-Yang, som en af de Missionærer, der har ofret sig for denne Mission. Det kan kun blive i Forbindelse, at jeg kan doale ved hans Personlighed og tillige enkelte af dem, som der hans er af Bøstænding. Det, jeg vilde, var at besøge Gerningen, vise dens lys- saa vel som dens mørke Sider. Hans Arbejde vil give os et godt

Faa al Fløden

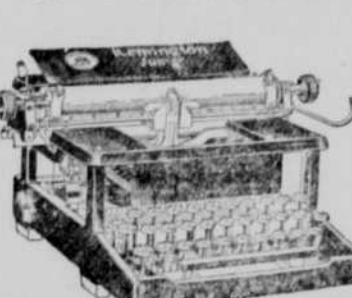
DE kan ikke vente at erholde al Fortjeneste af Deres Kjør, undtagen De har en Separator, som skummer fuldstændigt. Hvorfor bestemmer De ikke her og nu at købe en Primrose eller en Lily Fløde Separator? Hvis da Deres Flødevæxler ikke er store nok, vil De vide, at Feilen er med Kjødrene, ikke med Separatoren.

Præsidenten for Iowas Forbund af Koforsøgs Foreninger siger, at af alle Separatore i Brug i hans Forbund, er det Primrose, som skummer nærmest. Den efterlader kun en Draabe eller to af Fløde i en Galon skummet Melk. Lily skummer lige saa nært. Ingen af dem bortlader nogen Fløde. Med Primrose paa alle Ting saa hvide, som de nu er, er det næsten en Forbyrdelse at sluse bort Fløde.

Ja, De kan købe Separatore for mindre Be- taling. Men De kan ikke købe en Maskin, som skummer nærmere, en som arbejder lettere, eller en som vil skumme fuldstændigt i længere tid. Opsæt ikke med dette. Jo længere De venter med at købe en Primrose eller en Lily Fløde separator, desto mere vil De tabe. Send os et Brevkort for Kataloger og fuldstændige Oplysninger.

International Harvester Company of America
CHICAGO U.S.A.
Champion Deering McCormick Milwaukee Osborn Plano

YES YOU DO Need a Typewriter. You Know You Do — and You Would Buy One if You Could Get —

The Right Machine at the Right Price on the Right Terms

Here it is—the latest thing in typewriters—the REMINGTON

A little gem of a Remington—in name, in work, in quality, in everything but weight and size. It sells for \$50—a price never before equalled for an absolutely first-grade writing machine. Sent on ten days' free examination anywhere within 150 miles of any Remington office—to be returned by you if you decide not to keep it. You can see exactly what you are getting before you decide to purchase. If you like, you can buy on easy payments—\$5 down and \$5 a month. Here is the right combination—the machine, the price, the terms—all three in one. And all three are good reasons why you should mail this coupon.

SEND THIS COUPON TODAY

Remington Typewriter Company, 374 Broadway, New York. Send me a Remington Junior Typewriter, price \$50, on free examination. It is understood that I may return the machine, if I choose, within ten days. If I decide to purchase it, I agree to pay for it in 10 monthly payments of \$5 each.

Minnesota Farme i Kandiyohi, Meeker og Swift Counties med de frugtbare skandinaviske Settlementer og med Kirker, Skoler, Mejerier, Telefoner og gode Postforbindelser, etc., er gode Farme til Salg paa lette Vilkaar. Skriv straks efter Beskrivelser og nærmere Oplysninger. ANDERSON LAND CO., WILLMAR, MINN.

Farm Hands Wanted Western Canada Farmers Require 50,000 American Farm Laborers at Once! Urgent demand sent out for farm help by the Government of Canada. Good wages. Steady employment. Low railway fares. Pleasant surroundings. Comfortable homes. No Compulsory Military Service. Farm hands from United States are absolutely guaranteed against Conscription. This advertisement is to secure farm help to replace Canadian farmers who have enlisted for the war. A splendid opportunity for the young man to investigate Western Canada's agricultural offerings, and to do so at no expense. Only those accustomed to farming need apply. For particulars as to railway rates and districts where labor is required, or other information regarding Western Canada, apply to W. V. BENNETT, Room 4, Bee Bldg., Omaha, Nebr. Authorized Canadian Government Agent.

Indblik i dette Folk, samt Arbej- det blandt dem. Naar det paa ham, jeg her tænker paa, er Billis. Han var nylig kommen her fra Amerika og havde nu bostad sig i denne By. Han havde anstillet sig noget af det aller- nyeste, nemlig en lille Bøll, hvor han kunde famles med Folk. Han har i sin Tjeneste en 16 Aars Dreng, der laver hans Mad, og banker hans Maatter og lignende. Ligeledes har han en anden ung Herre, der skal være hans Spog- lærer. Billis prøver i det mindste paa at gøre sig fortrolig med Si- tuationen, selv om det ikke er saa rart at sidde paa Gulvet paa en Maatte, som det er at sidde i en bejlerlandt Kænstol, saa gaar det dog an. Koreanerne, som er mægerrige, vil nok vide, hvorfor denne Barbar er kommen til deres Land, og hvad han vil o. s. v. Og vil man vide noget, saa spørger eller underligger man jo angaaende det, som er fremmed eller ubekendt. Det gør Herre, der skal være hans Spog- lærer. Billis prøver i det mindste